

ТИРИКЛАРГА САБОК

Хурматли мухаррир!

Аваламбор, рўзноманинг 7-сонидаги бо-
силган фахрий Н. Усмоновнинг «Савиясиз
одоб ва маданият бўлмайди» сарлавҳали
маколасида кўтирилган мазав бўйича фикр
билидириш имкони учун миннатдорчилек из-
хор қиласиз.

Мурдаларни текшириш хурматли Ҳожи
Ахмаджон Бобомурод ёзганларидек («Ислом одоби ва маданият», Тошкент, Чўл-
пон нашиёти, 1995 й.) «совет тузумидан мерос бўлиб» (75-бет) қримаган, балки қади-
мавзудан бўлган башланган. Одамнинг ту-
зилиши, унинг ҳайтида ҳар бир ички аъзо-
нинг ўрни ва аҳамияти, самарали муолажа
учун турли қасалликларда вужудга келади-
ган ички ўзғаришларни ўрганиш ва билиш
зарурати шифокорларни мазкур текшириш
ларни ўтказишга ундан.

Илмий табобатнинг мумтоз асосчилари-
дан бири Абу Али Ибн Синон қасалликлар-
ни ўрганиш максадида мурдаларнинг тек-
ширувни ўтказган. Бу изланишлар нати-
жасида ҳанзагча тибиёт амалиётида ўз
аҳамиятини йўқотмаган даволаш усуспарни
ни ишлаб чиқкан. Айнан шу мұхоммутлар
машхур олимнинг 1020 йилда нашр этил-
ган «Тиб конунлари» асарининг асосини
ташкил қилган. Шубъ асар кўп асрлар да-
вомида жаҳондаги барча шифокорлар учун
дарслик бўлиб келган.

Мурдаларни текшириш билан боғлик
бўлган мутахассислик, яни патологик ана-
томия фундаментал фанлар гурухига кир-
ган ҳолда, соғлини саклаш амалети учун
бенихоя аҳамиятидир. Зоро, унинг шифо-
корларнинг билим, савишини ошириша,
турли ҳил қасалликларни, айниқса хавфли,
юқумли қасалликларни ўз вактида анилаш
ва кенг тарқалиши олдинги олишда тутган
ўрнини алоҳида тақидлаш лозим.

Рамзи мәънода майтлар ҳамиша ти-
рикларга сабоқ берган. Бу ўринда XII — XIII
асрларда мурдаларни текшириш дин то-

монидан тикиланганда, чечак, вабо, ўлат
каби қасалликлар кенг тарқалиб, баяни мам-
лакатлар ахолисини учдан икки қисмигача
нобуд бўлганини аслатиб ўтиш жиз.

Инсоннинг саломатлиги, ҳайтини саклаш
мақсадида килинган фаолият Аллоҳга маъкул
бўлса керак!

Мурдаларни текшириш билан боғлик бўл-
ган яна бир мутахассислик — суд-тиббий
экспертисидир. Давлатимиз конунларига
мувофик мурдалар экспертизаси факат ху-
куки мухофаза килиш идораларининг та-
лабига асосан ўтказилади ва у аваламбор,
турли жинот олдинги олишга шубҳали ҳол-
ларда оид судлов, адолатни таъминлашга
карартилган.

Экспертиза фаолиятини ислом динига
карши кўйинши тўғри деб бўлмайди. Жум-
ладан, Б. Ахмаджоннинг «Мўркса файди дин-
лар ва охирати ишончнайдиганларнинг ўлик-
ларини топшириб, мусулмонларнинг ўлик-
ларини, «хеч қандай дэвомсин ўй», деб тил-
хат бериб, ёрдикрасдан олиб кетиши-хаки-
даги фикри изоҳ талаб қилимайди! Мазкур
даъват Узбекистонда хукукий давлатни бар-
по этиш таъмилларига зидид!

Хулоса кигланда, рўзномада қўтирилган
масала долзарб бўлиб, унда маълум бир
ечим талаб этадиган муаммолар бор ва улар
мустакил Узбекистоннинг ривожи ва равнани
йўлида дин ахли, хукук — тартибот идора-
лари ва тибиёт ходимлари томонидан ҳам-
жихатлида ҳал қилиниши максадига муво-
фиқидir.

М. С. АБДУЛЛАҲЎЖАЕВА,
Ўзбекистон Республикаси Соғлиники
сақлаш вазирилиги Баш патологог-
анатоми, Ўзбекистон Республикаси
фанлар академиясининг мұхбир аъзо-
си, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган фан
арбоби, тибиёт фанлари доктори,
профессор,

З. А. ФИЁСОВ,
Вазирикунинг Баш суд-тиббий экс-
перти, тибиёт фанлари доктори

Барот БОЙКОБИЛОВ

**ЭЛДИН
ТОПДИМ
БАХТИМ
МАНО**
(Яссавийона)

Эй ёролар, бирордлар,
Жонимга тенг-барборлар,
Сўзга бермай зебу зарлар,
Хол дафтарин очид мано.

Ўзига тинҳонадоша
Туғилимнан саронтада,
Ҳайт ишни қайнайт конда
Яшамакка шоҳдим мано.

Отам соҳиб карам эди,
Руҳонид бор одам эди,
Дўсту ёрга ҳамдид эди,
Тарбиясин очид мано.

Онам меҳри дарё эди,
Бизга жони фидо эди.
Гапла чечан, доно эди,
Ақлия лол қодим мано.

Кенагасда камол топдим,
Ургутнинг нон-тузин тотдим,
Самарқандда отлар чопдим,
Зарафшонни кечид мано.

Дорилғуннун қуғоғида,
Илму фаннинг ўчиғида,
Ҳам шеърят чорбогида
Оби ҳаёт ичид мано.

устод Воҳид Абуллодан —
Назири ўйк алломадан,
Дарс олиб не уламодан
Тилсимотни очид мано.

Үнлаб асар рақам этдим,
Кипригимни қалам этдим,
Юргимга алам этдим.
Үт чиқардим тошдин мано.

Дарё этдим — ирмоқ бўлдим,
Кипич этдим — ўрб бўлдим,
Чинор этдим — тупроқ бўлдим,
Барқадр ҷаҳнаб ўдим мано.

Ақлим эрта кирди, аммо,
Ақлсиздан ҷаҳдим жағо,
Нодонга тен бўлмай асло,
Бир кемада сузид мано.

Аҳли айён бўлиб улфат,
Кўксин туди — келса кулфат,
Гоҳ сийлаҳ, гоҳ кўрлаб қисмат,
Туркона соз тудим мано.

Пойга экан билам ҳаёт,
Ҳамма қўйсан, дер экан от,
Бир кимсиздан кутмай најот,
Гоҳ колиб, гоҳ ўдим мано.

Умр бўйи меҳнат килдим,
Мехнат ахлини изилдим килдим,
Шу ўрга хизмат килдим,
Ишраттоҳни буздим мано.

Англай олмай одамларни,
Ўйлаб босдим қадамларни,
Инча ютиб аламларни,
Инсон кадрн сиздим мано.

Мен оламда кезид сарсон,
Гоҳ кўнгли хўб, гоҳ вайрон,
Бошим узра синб ғаврон,
Паноҳ излаб кезид мано.

Чин дунёмас - фоний дунё,
Инсон унун оний дунё,
Оний змас — бокий дунё,
Сени билмай кетдим мано.

Ахли замон ахволини,
Гоҳ Номай икболини,
Гоҳ қисмати ишқолини,
Котиб каби битдим мано.

Пок сакладим иймонимни,
Соттанин йўқ вижодимни,
Бузмадим аҳд-паймоними,
Қадрларидан кадим мано.

Энди замон — ўшларни,
Азиз босиши тошларни,
Бизга кўзу ўшларни,
Умид билан ўтдим мано.

Моварооннар мамлакати,
Амир Темур салтанати,
Хожа Аҳор шаҳнавиши
Олам ароға босдим мано.

Факрилдирик фарҳим менинг,
Зарафшондир нахрим менинг,
Самарқандир шаҳрим менинг,
Ўзбекистон дархим мано.

Савобига кўлни урдим,
Хар кунимни наврўз билдим,
Хар тунимни кундуз билдим,
Эзгулини кўлдим мано.

Гонҳо ишдан юзни бурдим,
Яхшиликда ўзи кўрдим,
Муродимга етдим мано.

Умр азал куну тундир,
Гоҳ шодлиги гоҳ мунгидр,
Гоҳ олову гоҳ тутундир,
Болу оғу ютдим мано.

Улус улуг дарё экан,
Юргани кенг дунё экан,
Дунё ҳаби бако экан,
Бирга-бирга оқдим мано.

Кўнгли ярим фуқаронинг,
Жигари қон бечоранинг,
Фам кўйида оваронинг
Дилига шамъ ўдим мано.

Калбинни тарк этмай умид,
Мехрим ёнбис мисли ҳуршид,
Ахли ҳолдан излаб муршид,
Пир эшигин кўдим мано.

Яссавийининг ҳукмидан,
Оламмизни фикратидан,
Баҳра топиб ҳимматидан
Ҳаёт мазғин қадим мано.

Ходимларни кечид сиздим мано.

Аҳли айён бўлиб улфат,
Кўксин туди — келса кулфат,
Гоҳ сийлаҳ, гоҳ кўрлаб қисмат,
Туркона соз тудим мано.

Пойга экан билам ҳаёт,
Ҳамма қўйсан, дер экан от,
Бир кимсиздан кутмай најот,
Гоҳ колиб, гоҳ ўдим мано.

Умр бўйи меҳнат килдим,
Мехнат ахлини изилдим килдим,
Шу ўрга хизмат килдим,
Ишраттоҳни буздим мано.

Англай олмай одамларни,
Ўйлаб босдим қадамларни,
Инча ютиб аламларни,
Инсон кадрн сиздим мано.

Мен оламда кезид сарсон,
Гоҳ кўнгли хўб, гоҳ вайрон,
Бошим узра синб ғаврон,
Паноҳ излаб қисмат.

Чин дунёмас - фоний дунё,
Инсон унун оний дунё,
Оний змас — бокий дунё,
Сени билмай кетдим мано.

Ахли замон ахволини,
Гоҳ Номай икболини,
Гоҳ қисмати ишқолини,
Котиб каби битдим мано.

Пок сакладим иймонимни,
Соттанин йўқ вижодимни,
Бузмадим аҳд-паймоними,
Қадрларидан кадим мано.

Энди замон — ўшларни,
Азиз босиши тошларни,
Бизга кўзу ўшларни,
Умид билан ўтдим мано.

Мен оламда кезид сарсон,
Гоҳ кўнгли хўб, гоҳ вайрон,
Бошим узра синб ғаврон,
Паноҳ излаб қисмат.

Чин дунёмас - фоний дунё,
Инсон унун оний дунё,
Оний змас — бокий дунё,
Сени билмай кетдим мано.

Ахли замон ахволини,
Гоҳ Номай икболини,
Гоҳ қисмати ишқолини,
Котиб каби битдим мано.

Пок сакладим иймонимни,
Соттанин йўқ вижодимни,
Бузмадим аҳд-паймоними,
Қадрларидан кадим мано.

Энди замон — ўшларни,
Азиз босиши тошларни,
Бизга кўзу ўшларни,
Умид билан ўтдим мано.

Мен оламда кезид сарсон,
Гоҳ кўнгли хўб, гоҳ вайрон,
Бошим узра синб ғаврон,
Паноҳ излаб қисмат.

Чин дунёмас - фоний дунё,
Инсон унун оний дунё,
Оний змас — бокий дунё,
Сени билмай кетдим мано.

Ахли замон ахволини,
Гоҳ Номай икболини,
Гоҳ қисмати ишқолини,
Котиб каби битдим мано.

Пок сакладим иймонимни,
Соттанин йўқ вижодимни,
Бузмадим аҳд-паймоними,
Қадрларидан кадим мано.

Энди замон — ўшларни,
Азиз босиши тошларни,
Бизга кўзу ўшларни,
Умид билан ўтдим мано.

Мен оламда кезид сарсон,
Гоҳ кўнгли хўб, гоҳ вайрон,
Бошим узра синб ғаврон,
Паноҳ излаб қисмат.

Чин дунёмас - фоний дунё,
Инсон унун оний дунё,
Оний змас — бокий дунё,
Сени билмай кетдим мано.

Ахли замон ахволини,
Гоҳ Номай икболини,
Гоҳ қисмати ишқолини,
Котиб каби битдим мано.

Пок сакладим иймонимни,
Соттанин йўқ вижодимни,
Бузмадим аҳд-паймоними,
Қадрларидан кадим мано.

Энди замон — ўшларни,
Азиз босиши тошларни,
Бизга кўзу ўшларни,
Умид билан ўтдим мано.

Мен оламда кезид сарсон,
Гоҳ кўнгли хўб, гоҳ вайрон,
Бошим узра синб ғаврон,
Паноҳ излаб қисмат.

Чин дунёмас - фоний дунё,
Инсон унун оний дунё,
Оний змас — бокий дунё,
Сени билмай кетдим мано.

Ахли